

Oponentský posudek diplomové práce

Tereza Misiarzová
Pokoj 314 × 461 cm
The Room 314 × 461 cm

S prací Terezy Misiarzové jsem se poprvé setkala, když mě oslovila jako oponentku pro svoji bakalářskou práci. Jejím výstupem byly tehdy fotografie, které dokumentovaly akce, které Tereza realizovala v panelovém domě a jeho okolí v Ostravě. Součástí práce byl teoretický text, který vypracovala v návaznosti na praktickou část. Ozřejmuje nám v něm její uvažování o tvorbě, nahlíží na témata související s panelovým sídlištěm, komunitou, přenesením umění do veřejného prostoru- Public art a kriticky hodnotí trh s uměním.

Jaký posun se odehrál v rámci její diplomové práce?

Předně Tereza se odstěhovala z Ostravy do Prahy a diplomová práce měla být zaměřená na cestování. Ale s nástupem pandemie nastává velice zvláštní a nová situace pro nás všechny a to, že v jeden moment, nejen, že jsou uzavřeny hranice, ale všem je doporučeno zůstat doma.

Tereza tedy přenáší svou pozornost na byt ve kterém žije a konkrétně na svůj pokoj.

Velice hezký je iniciační moment celého procesu- okamžik, kdy k ní do pokoje zasvítí slunce a Tereza upouští od sledování děsivých zpráv na internetu, vypíná počítač a opaluje se přímo v pokoji.

Dále pak volí situace, které běžně ráda dělá a přenáší jejich uskutečňování do svého pokoje.

Fotografie jsou pro ni dokumentací a nechystá se je tisknout velké. Píše: „Proto, aby byl výstup mé práce co nejúspěšnější ale zároveň důstojný, jsem zvolila pro účel výstavy fotografie malého formátu. „

Což se mi jeví jako velice sympatické.

Práci praktickou doplňuje text, v kterém moc pěkně dokládá, jak souvislosti, tak reflexi a východiska. Text vnímám v jejím případě jako velmi podstatnou část práce. Hezky mi objasňuje Terezinu motivaci a uvažování o její práci. Vše je v souladu, jak náplň praktické, tak i teoretické části.

Samotné fotografie jsem neměla možnost na živo vidět ani vytištěné, ani nainstalované. Moje hodnocení tedy může vycházet pouze z přečteného a viděného na internetu.

Ikdyž fotografie mají pro Terezu pouze dokumentární charakter, zajímá mě na nich jejich estetika. Přistihuji se, že nejvíce se mi líbí ta, kde jede Tereza na skateboardu a to proto, že v pokoji vytváří improvizovanou rampu, která na mě už sama o sobě působí jako umělecký objekt.

Jak říká Milan Kohout: „ Umění lze vnímat mozky, očima a srdcem. Poslední možnost, etický rozměr díla, je však nejpodstatnější.

Proto je pro mě Terezina práce zajímavá a rezonuje ve mě. Její záměr byl naplněn.

Navrhuji hodnocení výborně (1)

Doporučuji udělit titul MgA.

A dále Tereze navrhuji, že jestli se rozhodne studovat dál, aby si vybrala za oponenta někoho jiného, protože já její práci nemám co vytknout.

V Brně dne 11.9. 2020

oponent diplomové práce

MgA Vendula Chalánková